

ที่ สผ ๐๐๑๒/ว ๑๑๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

เลขที่รับ 215/58

วันที่ 20 มี.ค. 58

เรื่อง ขอให้เสนอโครงการวิจัย

เวลา 9.00 น.

เรียน คณะบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ขอให้เสนอโครงการวิจัย
- ๒. ข้อกำหนดเบื้องต้นการวิจัย จำนวน ๓ เรื่อง
- ๓. แบบเสนอโครงการวิจัย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (แบบ ว.๑)

ด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีความประสงค์ที่จะให้มีการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง สำนักความรับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภา วัฒนธรรมทางการเมืองกับการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาไทย และการปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) โดยผู้สนใจต้องส่งข้อเสนอโครงการวิจัยให้มีเนื้อหาครอบคลุมข้อกำหนดเบื้องต้นการวิจัย (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) และข้อเสนอโครงการต้องมีคุณลักษณะตามแบบ ว.๑ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์รัฐสภา <http://library2.Parliament.go.th/library/res-dev.html> และสามารถยื่นแบบเสนอโครงการวิจัยตามประกาศสำนักงานฯ ได้ด้วยตนเอง หรือส่งทางไปรษณีย์ที่กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

เรียน คณะบดีคณะนิติศาสตร์

ขอแสดงความนับถือ

เรื่อง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ขอให้เสนอโครงการวิจัย

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย

๒๕๕๘

มีที่

(นายอภิชาติ คำทอง)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักวิชาการ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๒

ประชาสัมพันธ์

21 มี.ค. 2558

ประกาศสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ขอให้เสนอโครงการวิจัย

ด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความประสงค์จะให้มีการศึกษาวิจัย ประจำปี ๒๕๕๘ ภายใต้ประเด็นหัวข้อเรื่อง ดังต่อไปนี้

๑. สำนักความรับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภา
๒. วัฒนธรรมทางการเมืองกับการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาไทย
๓. การปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย อาจารย์และนักวิจัย/นักวิชาการซึ่งมีความประสงค์จะทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องใดดังกล่าว ควรมีความรู้ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญในหัวข้อที่จะทำวิจัย และขอเสนอโครงการวิจัยต้องมีเนื้อหาครอบคลุมตามข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิจัยที่แนบมาพร้อมนี้ รวมทั้งประเด็นที่ผู้วิจัยเห็นว่าจะนำมาซึ่งผลงานวิจัยที่มีความเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดได้ที่ เว็บไซต์รัฐสภา <http://library2.Parliament.go.th/library/res-dev.html> และสามารถส่งข้อเสนอโครงการวิจัยตามแบบเสนอโครงการวิจัย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (แบบ ว.๑) ได้ที่ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๗ - ๘ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๒ ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

(นายอภิชาติ คำทอง)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิจัย เรื่อง สำนักความรับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภา

รัฐสภาไทยเป็นสถาบันการเมืองที่ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย อำนาจด้านออกกฎหมาย อำนาจด้านการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร อำนาจด้านการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญของประเทศและการเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ทั้งนี้ นอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาให้สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว รัฐสภายังต้องดำเนินการตามหน้าที่ให้สอดคล้องความคาดหวังของพลเมืองบนพื้นฐานหลักการบริหารจัดการที่ดี หลักคุณธรรมและสอดคล้องกับแนวคิด “รัฐสภาที่เป็นประชาธิปไตย” ซึ่งเป็นคุณค่าที่สหภาพรัฐสภากำหนดให้เป็นมาตรฐานสากลสำหรับประเมินการดำเนินงานของรัฐสภาทั่วโลกใน ๖ เรื่อง ได้แก่ การเป็นตัวแทนประชาชน การตรวจสอบฝ่ายบริหาร การทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ความโปร่งใสและการเข้าถึงได้ ความสำนึกรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมในนโยบายระหว่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินรัฐสภาไทยตามเกณฑ์ของสหภาพรัฐสภาในช่วงปี ๒๕๕๔ พบว่า องค์ประกอบหลักทั้ง ๖ ด้านมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง โดยองค์ประกอบที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ สำนักความรับผิดชอบ ซึ่งในเรื่องสำนักความรับผิดชอบนี้มีความสำคัญอย่างมาก และเป็นประเด็นปัญหาวิกฤติของสังคมไทยในปัจจุบันเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องสำนักความรับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภา เพื่อตรวจสอบและประเมินว่าในอดีตที่ผ่านมาสมาชิกรัฐสภา ในฐานะผู้แทนของประชาชนทั่วประเทศ มีสำนักความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมากน้อยเพียงไร และมีสาเหตุอะไรบ้างที่ทำให้สำนักความรับผิดชอบต่อการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาบกพร่องไปบ้าง ผลของการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนหรือมาตรการที่จะส่งเสริมให้สมาชิกรัฐสภา มีสำนักความรับผิดชอบต่ออย่างเต็มที่ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

ข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิจัย
เรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองกับการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาไทย

วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง ระบบการกระทำ (action systems) ต่างๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมทางสังคม (social behavior) ของผู้คนในสังคม พฤติกรรมทางสังคมเป็นพฤติกรรมที่คนแต่ละคนในสังคมร่วมกันกระทำขึ้นไปในทิศทางเดียวกันต่อการกระทำของตน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงกล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นระบบการกระทำร่วมกันของคนในสังคม ก็คือสิ่งที่เรียกว่า “ความเหมือนร่วมกันของสาธารณะ” หรือ “ความเห็นร่วมกันของสาธารณะ” (public commonness) ที่มีต่อสภาวะแวดล้อมทางการเมือง ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองในทางวิชาการ คือ แบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เป็นผลมาจากกระบวนการอบรมหล่อหลอมกล่อมเกลางานทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมือง จนเป็นแบบแผน (Pattern) โดยจะดำรงอยู่เป็นอัตลักษณ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลอย่างต่อเนื่องยาวนานและส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง กฎหมายของรัฐ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองของรัฐนั้น วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง รูปแบบของทัศนคติส่วนบุคคลและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อการเมืองในฐานะที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกของระบบการเมือง โดยความโน้มเอียงดังกล่าวมี ๓ ด้านคือ ความโน้มเอียงด้านความรู้หรือการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึงความเข้าใจและความเชื่อของบุคคล ความโน้มเอียงด้านความรู้สึก ได้แก่ ความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคล เช่น ชอบไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ และความโน้มเอียงด้านการประเมินค่าซึ่งได้แก่ การใช้ดุลยพินิจตัดสินใจให้ความเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมและปรากฏการณ์ทางการเมือง เช่น ตัดสินว่าดี ไม่ดี เป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์ โดยการตัดสินใจจะใช้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและอารมณ์ความรู้สึกมาประกอบการตัดสินใจ นอกจากนี้ วัฒนธรรมทางการเมืองมีความเกี่ยวข้องกับความไว้วางใจหรือความไม่ไว้วางใจของบุคคลต่อบุคคลอื่นหรือต่อสถาบันการเมือง เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่ออำนาจทางการเมือง เกี่ยวข้องกับเสรีภาพและการควบคุมบังคับทางการเมือง ตลอดจนเกี่ยวข้องกับความรักภักดีและยึดมั่นในสังคมการเมืองของบุคคลที่สามารถช่วยสร้างเอกลักษณ์ทางการเมืองให้แก่บุคคลในสังคมที่จะยึดมั่นร่วมกันพร้อมที่จะต่อสู้ ปกป้องรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ดังกล่าว โดยอาจยอมเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวมหรือสละประโยชน์ระยะสั้นเพื่อผลประโยชน์ระยะยาว

ถ้าสังคมใดมีวัฒนธรรมทางการเมืองในเชิงการมีส่วนร่วมของประชาชน สังคมดังกล่าวจะมีความตื่นตัวของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในรูปแบบของการใช้สิทธิเลือกตั้ง การใช้สิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ การตระหนักในสิทธิของพลเมือง แต่หากสังคมมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ แบบไพร่ฟ้าหรืออำนาจนิยม สังคมดังกล่าวก็จะมีมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับต่ำที่อาจประเมินได้จากระดับการลงคะแนนเสียงการเลือกตั้ง/การออกเสียงประชามติ หรือการใช้สิทธิแสดงความคิดเห็นตามระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีหลายลักษณะขึ้นกับแนวคิดในการจำแนก เช่น จำแนกเป็นแบบคับแคบ แบบไพร่ฟ้า แบบมีส่วนร่วม แบบคับแคบผสมไพร่ฟ้า แบบไพร่ฟ้าผสมมีส่วนร่วม แบบคับแคบผสมมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม นักวิชาการมีความเห็นว่า สาเหตุที่ประเทศไทยขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาประชาธิปไตยคือวัฒนธรรมทางการเมืองในแบบต่อไปนี้ แบบอำนาจนิยมและระบบอุปถัมภ์ แบบไพร่ฟ้าซึ่งนำมาซึ่งพฤติกรรมขาดการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของสังคมไทย ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจ

นิยม แบบโพร์ฟ้าและความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ที่ฝังรากลึกอยู่ในจิตสำนึก จึงเป็นปัญหาต่อการพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อระบบความคิด ความเชื่อตลอดจนค่านิยมในการปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินบทบาทของรัฐสภาไทยมาโดยตลอด โดยเฉพาะระบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นวัฒนธรรมแบบพึ่งผู้ใหญ่ เคารพผู้ใหญ่ ที่ประกอบด้วยวัฒนธรรมย่อยอีก ๓ ระบบคือ ระบบผู้นำอาวุโสในพรรคการเมือง วัฒนธรรมของขัวญ และวัฒนธรรมวงศาคณาญาติ ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในสังคมไทยปัจจุบันส่งผลให้การเมืองไทยไม่มีเสถียรภาพ และก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเมืองประชาธิปไตยอุปถัมภ์ในสังคมไทย การบ่มเพาะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยจึงเป็นเรื่องจำเป็นต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน

วัฒนธรรมทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันขึ้นกับพัฒนาการและบริบททางการเมืองและสังคมของแต่ละประเทศซึ่งส่งผลกระทบไปยังระบบการเมืองและระบบกฎหมายของรัฐ

อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติมีความหมายที่กว้างกว่าอำนาจนิติบัญญัติมิใช่หมายถึงเพียงอำนาจในการตรากฎหมายเท่านั้นแต่ยังรวมถึงอำนาจอื่นๆของฝ่ายนิติบัญญัติที่ปรากฏอยู่ในระบบรัฐสภาอีกด้วย ส่วนความหมายของ “ระบบรัฐสภา” (le régime parlementaire) ในความหมายตามกฎหมายของฝรั่งเศสคือระบบแห่งความรับผิดชอบที่ฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาเพียงองค์กรเดียว หรือรับผิดชอบต่อรัฐสภาและประมุขแห่งรัฐ ซึ่งเป็นที่มาของระบบรัฐสภาแบบอำนาจเดียว (le régime parlementaire monist) กับระบบรัฐสภาอำนาจคู่ (le régime parlementaire dualist)

ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงประสงค์ให้มีการทำวิจัยในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองกับการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาไทยเพื่อเสริมความเป็นประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา ในประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับการก่อตัวหรือแบบแผนของวัฒนธรรมทางการเมืองไทย ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองไทย ทิศทาง แนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมทางการเมืองไทยในแต่ละยุคสมัย อิทธิพลและผลของวัฒนธรรมการเมืองที่มีต่อการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิจัย การปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือของประเทศสมาชิกอาเซียนใน ๓ ด้าน ได้แก่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ตามที่อาเซียนได้ประกาศคำขวัญที่ว่า “One Vision, One Identity” ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวมีวิสัยทัศน์เดียวและเสริมสร้างความแข็งแกร่งภายในภูมิภาคอาเซียนด้วยการส่งเสริมให้มีหนึ่งอัตลักษณ์ของความเป็นอาเซียน การกระชับความร่วมมือนี้จะเป็นไปตามสามเสาหลักแห่งประชาคมอาเซียน คือ ความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องดำเนินการให้บรรลุผล โดยในช่วงปี ๒๕๕๗ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และได้กำหนดยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อกำหนดของทางราชการ มีเป้าหมายในการแก้ไข ยกเลิกกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อกำหนดของทางราชการ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงต่าง ๆ ในความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคงและสังคมและวัฒนธรรม

สำหรับประเทศไทยนั้น การเป็นภาคีของประชาคมอาเซียนส่งผลให้ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกิจที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียน ตลอดจนบรรดาสนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่น ๆ ดังนั้น การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกฎหมายของรัฐบาล ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีกฎหมายหลายฉบับที่ต้องปรับปรุง แก้ไข และยกเลิกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มุ่งเน้นความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในด้านเศรษฐกิจจะมีการเปิดเสรีมากขึ้นในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและทุน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการเชื่อมโยงเข้ากับเศรษฐกิจโลก ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่นับวันจะยังมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยมากขึ้น เช่น กฎหมายเกี่ยวกับระบบขนส่ง กฎหมายภาษีและศุลกากร กฎหมายแรงงานกฎหมายและกระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้า เป็นต้น ในด้านการเมืองและความมั่นคงจะมีการส่งเสริมให้มีบรรทัดฐานทางการเมืองร่วมกัน และให้มีการพัฒนาทางการเมือง รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี ในด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค

ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยการแก้ไข ยกเลิก กฎ กฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนดของทางราชการเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อศึกษากฎหมายที่สอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงอาเซียนในด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยอาจทำการศึกษาเพียงด้านใดด้านหนึ่งหรือทำการวิจัยกฎหมายเพื่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศให้มากยิ่งขึ้น

แบบเสนอโครงการวิจัย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย).....
.....
(ภาษาอังกฤษ)

๒. กรณีเสนอในนามสถาบัน

๒.๑ หน่วยงาน.....
๒.๒ หัวหน้าโครงการ.....
๒.๓ คณะผู้วิจัย.....

๓. กรณีเสนอในนามนักวิชาการอิสระ

๓.๑ ผู้เสนอโครงการวิจัย.....
๓.๒ คณะผู้วิจัย.....
.....
.....

๔. ขอเสนอโครงการวิจัยต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ในวงเงิน.....บาท (.....)

๕. ระยะเวลาทำการวิจัย

๖. รายละเอียดโครงการวิจัยตั้งข้อเสนอโครงการวิจัยที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อเสนอโครงการวิจัย

เรื่อง.....

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑
.....
๒.๒
.....
๒.๓
.....

๓. การทบทวนวรรณกรรม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๔. กรอบความคิดการวิจัย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

๕. ขอบเขตการวิจัย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

๖. วิธีดำเนินการวิจัย

๖.๑ การวิจัยเอกสาร.....
.....
.....

๖.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๑) นิยามปฏิบัติการวิจัย.....
.....
.....

๒) ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง.....
.....
.....

๓) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....
.....
.....

๔) การวิเคราะห์ข้อมูล.....
.....
.....

๖.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๑) ประเด็นศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล.....
.....
.....

๒) ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง.....
.....
.....

๓) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....
.....
.....

๔) การสังเคราะห์ข้อมูล.....
.....
.....

๘. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๘.๑

.....

.....

๘.๒

.....

.....

๘.๓

.....

.....

๙. เอกสารอ้างอิง

๙.๑ ภาษาไทย

.....

.....

.....

.....

๙.๒ ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

๑๐. ประวัตินักวิจัยในโครงการ.....

ชื่อ

ตำแหน่ง.....

ประวัติการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

ผลงานวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

๑๑. คำรับรองของหน่วยงาน (กรณีเป็นการเสนอในนามสถาบัน)

.....

.....

.....

.....

.....